

Stykker, der skulle smedes. Der foreslaas derfor bevilget et Beløb af 4,000 Kr. til en saadan Don, hvis Anskaffelse kan paaregnes at ville medføre en ikke ringe Beparelse i Kulforbruget.

ad 5. Paa Finantslovforslaget for 1877/78 var blandt Andet oprindelig optaget et Beløb af 200,000 Kr. til Forsøgelse af Statsbanernes Telegrafledninger. Under Forslagets Behandling i Folkethinget blev denne Sum udstemt efter Finantsudvalgets Indstilling, navnlig paa Grund af, at der ikke forelaa nærmere Oplysninger om de Udgifter til den aarlige Drift, der vilde blive en Følge af Forsøgelsen. Sagen har herefter været gjort til Gjenstand for fornyet Undersøgelse, og man skal nu ved paany at søge de fornødne Midler til Forsøgelsen bevilgede, ledsage Forslaget med følgende Bemærkninger:

Paa Statsbanerne findes med Undtagelse af Strækningerne Fredericia—Langaa og Lunderskov—Esbjerg—Hølstebro samt Bramminge—Ribe kun en Telegrafledning, der er forsynet med de fornødne Apparater og Batterier, af hvilken enkelte Lednings Tjenestedygtighed hele Telegraf forbindelser og den derpaa berørende Sikkerhed for Driften afhænger. For Strækningen Langaa—Fredericias Vedkommende er Nyttens af den anden Ledning meget begrænset derved, at der til dens Benyttelse kun findes Apparater paa Bystationerne, af hvilke Standerborg, Horsens og Veile først sidste Winter, efterat den mangelfulde Telegraf forbindelse under Sneperioden i høi Grad havde hæmmet Snerydningensarbejderne og havde vist sig ikke at være tilstrækkelig betryggende for Driften, bleve forsynede med Apparater, som hidtil havde været holdte i Reserve, og som senere have været meget saavede ved Eftersyn og Reparation af de øvrige Apparater paa Stationerne. Paa Strækningerne Lunderskov—Esbjerg—Hølstebro og Bramminge—Ribe findes der kun paa Varde Station Apparater og Batterier til begge de tilstedeværende Traade, medens der paa samtlige andre Stationer kun haves Apparater m. v. til een Traad, saa at den anden Traad kun er til mindre Nytte, idet den alene er Reserve for den første Traad. Paa Strækningen Langaa—Fredericia benyttes den ene Ledning udelukkende som Korrespondanceledning mellem Bystationerne indbyrdes, den anden til Korrespondance- og Ringledning mellem By- og Landstationer og Vogterhuse. Hvor der derimod kun er een Ledning, tjener denne selvfølgelig saavel til Korrespondance- som til Ringledning mellem samtlige Stationer og Vogterhuse.

Det er imidlertid klart, at de Krav, der saaledes stilles til den enkelte Ledning, ere for store, og Statsbanernes enkelte Ledning har heller ikke været i Stand til at fylde de Forbringere dels paa Grund af Depechernes Antal til enkelte Løber — i Sneperioden i afvigte Winter var Antallet saa betydeligt, at man tillige maatte benytte Statstelegrafen, som dog selv var saa overløst med Telegrammer, at Jernbanen undertiden til stor Skade for Tjenesten maatte vente 16—18 Timer paa Expeditionen af dens Telegrammer — dels fordi der i de mange Gjennemgangspunkter skabes Modstande og der under ugunstige Veirforhold opstaa en saadan Mængde Afledninger, at Telegraferingen meget hyppigt vanskeliggjøres, dels endelig fordi de tilstedeværende Batterier under saadanne Forhold ikke ere tilstrækkelig kraftige.

Det maa saaledes erkendes for aldeles nødvendigt til Betyggelse af Driftens Sikkerhed, at der overalt haves 2de fuldtændige Ledninger med tilhørende Apparater og kraftige Batterier, der i længere Tid kunne holde sig tjenstdygtige, saaledes at den ene Ledning kan benyttes til Ringning i Banevogterhusene og den anden til Korrespondance.

Efterat Jernbanens Telegrafstationer ere aabnede for Benyttelse af Publikum, vil imidlertid Anlægget af den anden Traad alene ikke være fyldestgørende. For de Private, der ville benytte Jernbanetelegrafen, er nemlig den nuværende Ordning meget uheldig. De private Telegrammer maa selvfølgelig staa tilbage for Jernbanens Tjenestedepecher og ere allerede derved udsatte for betydelige Forsinkelser. De afgives kun fra Landstation til nærmeste Kjøbstadsstation og bringes derfra ved Bud til Statstelegrafstationen, hvorfra de befordres videre. Kjøbstadsstationen har imidlertid ikke altid et Bud ved Haanden, og der opstaaar derved let en ny Forsinkelse. Disse Ulemper ville alene kunne undgaaes, naar der indlægges en særlig Ledning for privat Korrespondance og denne Ledning føres ind paa Telegrafstationerne i Byerne. Derved vil desuden opnaas meget betydelige Fordele for Jernbanen. Dels vil denne nemlig staa i Reserveledning, der i paakommende Tilfælde vil kunne være til stor Nytte, dels ville Forvalterne paa Landstationerne kunne undgaa det Tidspilde, der nu ofte er forbundet med Afsendelsen af private Depecher, idet de maa forblive ved Telegrafapparatet, indtil Ledningen bliver saavidt fri, at Depechen kan afgives, hvilket selvfølgelig let kan forhindre dem i at varetage deres øvrige Forretninger i Mellemtiden, dels endelig ville Kjøbstadsstationerne kunne spare de Bud, som de nu maa afsende til Statstelegrafstationerne med private Depecher.

Det foreslaas derfor overalt at supplere de nuværende Ledninger til 3 med tilhørende Apparater og Batterier, saaledes at der haves 2de Ledninger udelukkende til Jernbanens Brug og 1 hovedsagelig til den private Telegrafering. De ved Gjennemførelsen af disse Foranstaltninger forbundne Udgifter ville isølge et af begge Telegrafingeniørerne i Forening uarbejdet Overlag